

Arrest

nr. 315 437 van 24 oktober 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 april 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 23 november 2022, dient op 25 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 14 maart 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 9 januari 2024.

1.3. Op 28 februari 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Pashtoun te zijn. U bent soennitisch moslim. U bent geboren in Kohat, Pakistan. Uw ouders verhuisden naar Pakistan voor uw geboorte. U en uw familie zijn afkomstig uit het dorp Pirakhel in district Khogyani, provincie Nangarhar. Twee jaar na uw geboorte verhuisden jullie terug naar Afghanistan. Jullie verbleven in de regio van Shamtallah in district Surkhrod, provincie Nangarhar. U ging tot de zevende graad naar school en volgde koran lessen.

Voor uw geboorte kreeg uw familie problemen met het talibanlid R. (...). Uw paternale tante was getrouwd met zijn broer en werd door hem geslagen. Uw vader kreeg hierover een discussie met de man van uw tante en schoot hem neer. Omwille hiervan besloot uw familie om naar Pakistan te verhuizen. Zes maanden na de verhuis werd uw paternale tante door R. (...) gedood. Twee jaar na uw geboorte, in 1387 [2008/2009], verhuisden jullie terug naar Afghanistan. Hierna sloten zowel uw broers als uw vader zich aan bij de overheid. Ook uw paternale neven en paternale oom werkten voor de overheid. Één jaar voor de machtsovername werden één van uw broers en uw paternale oom gedood door de mannen van R. (...). Hierna vroeg uw vader zijn overplaatsing naar Shamtallah aan. Rond de machtsovername moest u van uw vader Afghanistan verlaten. Ook uw paternale neven en uw broer A.W. (...) gingen weg. Uw vader ging naar Kabul.

Na de overname kwam R. (...) naar jullie huis en vroeg uw moeder waar de mannen waren. Hierna verhuisde uw vader uw moeder en jongere broer en zus naar Kabul. Daarna verliet ook hij het land.

Na een reis van ongeveer 1,2 jaar, via onder andere Turkije en Oostenrijk, kwam u omstreeks 23 november 2022 aan in België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 25 november 2022.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende kopieën voor: de taskera van uw vader en zijn ALP- badge, een medisch document van uw neef A. (...), zijn appreciatiebrief en twee certificaten - waaronder één trainingscertificaat, documenten in verband met de terugkeer van uw familie van Pakistan naar Afghanistan en foto's van uw broer A.W. (...), uw vader, paternale neven en uzelf.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar maakte waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedurele redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan uw verplichten.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 25 november 2022 stelde u immers te zijn geboren op 31 mei 2007 en minderjarig te zijn (Registreren Verzoek om Internationale Bescherming (VIB)). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht. Na medisch onderzoek werd uw geboortjaar namelijk aangepast naar 2004. In de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 11 januari 2023 staat dat u de dag van het medisch onderzoek op 3 januari 2023 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Uw geloofwaardigheid werd verder aangetast door de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen tijdens uw interview als Mineur Étranger Non Accompagné (MENA) en uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Eerst en vooral sprak u tijdens uw MENA-interview niet over het persoonlijk conflict met R. (...) (MENA-interview, d.d. 25.11.2022). U sprak hier wel over tijdens uw onderhoud bij de DVZ op 9 maart 2023 en in uw onderhoud bij het CGVS. Het is merkwaardig dat u hier tijdens uw MENA-interview niets over zei aangezien dit conflict de belangrijkste reden was voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 20-21). Tijdens uw MENA-interview sprak u enkel over uw broer die door de taliban gedood werd omdat hij piloot was voor het oude regime waarna ook u en uw andere broers door de taliban bedreigd werden. Uit het overzicht van uw familieleden kon worden afgeleid dat het uw broer R.K. (...) was die was gedood en dit ongeveer één maand voor uw vertrek (MENA-interview, d.d. 25.11.2022). Bij de DVZ en bij het CGVS zei u dan weer dat zowel uw broer als uw paternale oom gedood werden door de taliban (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 09.03.2023 en CGVS, p.20-21). U verklaarde dat uw broer R.K. (...) gedood werd (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 09.03.2023 en CGVS, p.8). Echter verklaarde u bij het CGVS dat R.K. (...) werkzaam was bij de lokale politie en dat het uw broer A.W. (...) was die piloot was (CGVS, p.12, 14). Deze laatste verblijft momenteel in Turkije (CGVS, p.8). Ook deze verklaringen kwamen dus niet overeen met uw verklaringen tijdens uw MENA-interview. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u daarnaast aan dat u nooit persoonlijk bedreigd werd (CGVS, p.23). Sterker zelfs, u verklaarde dat R. (...) helemaal geen bedreigingen stuurde (CGVS, p.22). Wanneer u met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, gaf u als verklaring dat u tijdens uw

MENA-interview nog maar net in België was en u niet goed voorbereid was (CGVS, p.23-24). Echter, kon er dan nog steeds van u verwacht worden dat u de belangrijkste reden voor uw vertrek opgaf en dat u correct kon zeggen wie van uw broers door de taliban gedood werd. De geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees wordt hier dan ook door aangetast.

Bovendien ondermijnt het feit dat u tijdens uw MENA-interview niets over het persoonlijk conflict tussen uw familie en R. (...) zei de geloofwaardigheid van dit conflict. Deze twijfel wordt nog eens versterkt door uw verklaringen erover. Zo zei u over de oorzaak van het conflict dat uw paternale tante getrouwd was met de broer van R. (...) en door hem geslagen werd (CGVS, p.5-6, 20-21). Uw tante bracht uw vader hiervan op de hoogte en uw vader sprak hierover met haar man (ibid.). Na een uit de hand gelopen discussie schoot uw vader haar man neer en besloot, als voorzorgsmaatregel, met heel de familie naar Pakistan te verhuizen (CGVS, p.5-6). Echter, liet hij uw tante wel achter bij R. (...) in Afghanistan (ibid.). Het is opvallend dat uw vader zo gewelddadig optrad tegen een familie die toen al linken had met de taliban (CGVS, p.6). Nog opvallender is dat hij uw tante in Afghanistan achterliet (ibid.). Het is niet aannemelijk dat uw vader zo'n groot risico nam om uw tante te beschermen om haar dan achter te laten. Uw tante werd uiteindelijk ook door R. (...) gedood (CGVS, p.6-7). R. (...) bracht uw vader hiervan op de hoogte en zei hem dat hij ook de rest van de familie niet zou sparen (CGVS, p.7). Toch besloot uw familie om na een aantal jaar terug te keren naar Afghanistan (ibid.). U zei dat jullie verplicht moesten terugkeren van de Pakistaanse overheid (CGVS, p.3, 5). In één van de documenten die u hiervan voorlegde staat dan weer te lezen dat het om een vrijwillige terugkeer ging (zie administratief dossier). Nergens in de andere documenten in verband met jullie terugkeer wordt bevestigd dat het om een verplichte terugkeer ging (ibid.). Bovenstaande elementen hebben dan ook een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van het persoonlijk conflict en dus ook op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Daarnaast kan de ernst van het conflict in vraag worden gesteld door uw verklaringen dat er lange tijd na jullie terugkeer niets gebeurde (CGVS, p.22). Jullie keerden in 1387 [2008/2009] terug naar Afghanistan en na een tijd raakte R. (...) hier ook van op de hoogte (CGVS, p.7, 21). Echter, gebeurde er pas een jaar voor de machtsovername iets (CGVS, p.22). Uw paternale oom en uw broer, R.K. (...), werden gedood en R. (...) zou hier verantwoordelijk voor zijn geweest (ibid.). Na hun dood gebeurde er weer lange tijd niets (ibid.). Pas na de machtsovername, op het moment dat alle mannen het huis vertaten hadden, kwam R. (...) naar uw huis en vroeg uw moeder waar de mannen waren (CGVS, p.22-23). Dit gebeurde één keer en R. (...) ging gewoon weg wanneer hij hoorde dat er geen mannen aanwezig waren (ibid.). Nadat ook uw moeder het huis verliet, zou hij nog een aantal keer zijn langs geweest, maar verder gebeurde er niets (ibid.). Het is niet aannemelijk dat R. (...), een sterke talibancommandant, wraak wilde nemen op heel uw familie voor de dood van zijn broer, maar zo lang geen actie ondernam en ook na de machtsovername enkel een aantal keer naar jullie huis kwam zonder dat dit enige gevolgen had (CGVS, p.6, 22-23). Aangezien hij wraak wilde nemen op uw hele familie is het ook niet aannemelijk dat hij uw moeder zomaar liet gaan. Daarenboven kon u ook de dood van uw broer en paternale oom niet aannemelijk maken. Zo zei u dat uw broer R.K. (...) bijna niet naar huis kwam en jullie hem gingen bezoeken in Jalalabad (CGVS, p.13). De reden hiervoor was dat het in Jalalabad vredevol was (ibid.). Echter, was uw broer op het moment dat hij gedood werd wel in jullie regio, samen met uw paternale oom, naar de markt op weg om boodschappen te doen (CGVS, p.21-22). Het is niet geloofwaardig dat hij zo'n risico zou nemen. De gevolgen van deze uitstap naar de markt waren dan ook catastrofaal (ibid.). Bovendien moet worden opgemerkt dat jullie zelf geen getuige waren van de aanval (CGVS, p.21-22). Het is een slager, waar uw vader mee bevriend was, die zei dat R. (...) ervoor verantwoordelijk was (ibid.). Hij kende R. (...) doordat hij, toevallig, in het district Khogyani vee aankocht (ibid.). U legde ook geen documenten voor die het overlijden van uw broer en paternale oom enigszins kunnen bevestigen (zie administratief dossier). Opnieuw hebben bovenvermelde elementen een negatief effect op de geloofwaardigheid van het conflict en op uw vluchtrelaas en vrees.

Er moet ook nog worden opgemerkt dat u op Facebook contact heeft met een persoon die dezelfde naam heeft als uw broer R.K. (...) (zie administratief dossier). Deze persoon is ook afkomstig van de provincie Nangarhar in Afghanistan en verblijft daar momenteel (ibid.). Hij geeft aan recent afgestudeerd te zijn en nergens wordt er kennis gegeven dat hij lid zou geweest zijn van de lokale politie (ibid.). Deze persoon laat ook een bericht achter op uw profiel waarin hij u 'broer' noemt (ibid.). Ook u verwijst in een bericht naar hem als 'broer' (ibid.). Ondanks dat het niet bewezen kan worden dat het hier weldegelijk om uw broer R.K. (...) gaat, zorgt dit, in combinatie met bovenvermelde elementen, er wel voor dat er extra vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw verklaringen over het overlijden van uw broer en zijn werk. Zeker aangezien uw verklaringen over zijn werk oppervlakkig bleven en u geen documenten in verband met zijn werk kon voorleggen. U kon niet zeggen wie zijn commandanten of collega's waren en bleef zeer vaag over de overheidsinstelling waar hij bij werkte (CGVS, p. 12). U kon enkel zeggen dat hij voor de normale politie werkte en dat uw vader voor de lokale politie werkte, wat niet hetzelfde is (ibid.). Nochtans, zei u bij de DVZ dan weer dat zowel uw vader als R.K. (...) bij de lokale politie werkten (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 09.03.2023). Over de inhoud van zijn werk, kon u enkel zeggen dat hij operaties uitvoerde (CGVS, p.12). Hierdoor kon u zijn werk niet aannemelijk maken. Er kon verwacht worden dat u beter op de hoogte was aangezien zijn werk één van de redenen was waardoor u het land moest verlaten (CGVS, p.21). Daarnaast hebt u ook nog steeds contact met uw vader en moeder (CGVS, p.19-20). U had dus de kans om beter op de hoogte te zijn. Ook uw verklaring voor het ontbreken van zijn werkdocumenten was niet geloofwaardig

(CGVS, p.18). U zei dat uw moeder alle documenten van uw vader en broers bijhield, maar dat bepaalde documenten verloren gingen (CGVS, p.17-18). U kon niet zeggen hoe of waarom ze kwijt raakten (ibid.). Verder kon u ook het profiel van uw vader als lid van de lokale politie niet aannemelijk maken. Doordat u nog steeds contact hebt met uw vader kon er van u verwacht worden dat u veel beter op de hoogte was van zijn werk (CGVS, p.19-20). Zeker aangezien zijn werk opnieuw één van de redenen was waarom u het land verliet (CGVS, p.20-21). Toch waren uw verklaringen over zijn werk oppervlakkig (CGVS, p.19-20). U zei dat hij deelnam aan verschillende gevechten, maar kon hier niet dieper op ingaan (CGVS, p.10-11). U zei ook meerdere malen dat uw vader bij de lokale politie werkte (CGVS, p.9-10). Maar verklaarde dat hij geen training kreeg omdat dat nooit het geval is bij de lokale politie (CGVS, p.10). Dit komt niet overeen met de beschikbare informatie (zie administratief dossier). Ook uw verklaring over het loon dat uw vader ontving, komt niet overeen met de beschikbare informatie (ibid.). Verder legde u een kopie voor van de ALP-badge van uw vader (ibid.). Echter, verliep de badge op 19.05.1398 [10.08.2019] en kan ze uw verklaringen dat uw vader tot aan de machtsovername voor de lokale politie werkte dus niet bevestigen (CGVS, p.9). Uit de taskera van uw vader kan dan weer niet worden afgeleid wat zijn werk was (zie administratief dossier). Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende waarde bij de verklaringen. Ze compenseren uw beperkte verklaringen dus niet. Ook aan de foto's van uw vader kan geen bewijswaarde worden toegekend aangezien het om privé-foto's gaat. Deze kunnen door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Het CGVS kan uit de foto's ook nergens afleiden dat de persoon die u als uw vader aanduidde daadwerkelijk uw vader is. Er kan ook op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen. Bovenstaande heeft opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vervolgens was ook het profiel van uw broer A.W. (...) niet aannemelijk. Zo stelde u dat hij geen rang had ondanks dat uit uw verklaringen kon worden afgeleid dat hij voor de luchtmacht werkte en het dus zeer waarschijnlijk is dat hij wel een rang had (CGVS, p.14-15). Later werd er u hier opnieuw naar gevraagd en zei u dat u niet wist wat zijn rang was (CGVS, p.19). Zelf kon u ook niet zeggen voor wie uw broer precies werkte (CGVS, p.15). U was ook niet op de hoogte van wie de commandanten en collega's van uw broer waren (ibid.). U zei dat u geen goede informatie over zijn werk had, maar kon wel zeggen dat hij een training volgde en dat hij in verschillende basissen gestationeerd was (ibid.). Verder kon u ook foto's van hem voorleggen en had u contact met hem terwijl hij op zijn werk was (CGVS, p.16). Het is vreemd dat u van bepaalde zaken wel op de hoogte was, maar tegelijkertijd geen basisinformatie kon geven zoals zijn rang en werkgever. Over de foto's die u van hem voorlegde kon u ook niet veel vertellen (CGVS, p.17). Bovendien kan er uit de foto's niet worden opgemaakt of de persoon die u als uw broer aanduidde, wel degelijk uw broer is. Daarnaast kan op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen. Verder moet nogmaals worden benadrukt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Naast de foto's legde u geen documenten voor die uw verklaringen in verband met het werk van A.W. (...) konden ondersteunen (zie administratief dossier). Opnieuw is het merkwaardig dat u wel over documenten van uw vader en zelfs van uw paternale neef A. (...) beschikte, maar geen documenten van uw eigen broers had (zie administratief dossier). Zoals eerder al werd aangehaald, was uw verklaring voor het ontbreken van de werkdocumenten van uw broers niet geloofwaardig (CGVS, p. 17-18).

Naast uw vader en broers verklaarde u dat ook uw paternale oom en paternale neven werkzaam waren voor de overheid (CGVS, p.19-21). Over het werk van uw neven zei u enkel dat I.(...), Im. (...) en K. (...) voor het Afghaans Nationaal Leger werkten en dat uw neef A. (...) voor de nationale politie werkte (CGVS, p.19). U legde ook documenten in verband met het werk van A. (...) voor (zie administratief dossier). Naast het feit dat het opmerkelijk is dat u wel over zijn documenten beschikte en niet die van uw eigen broers, kunnen er hier ook een aantal vragen bij gesteld worden. Zo stelde u dat alle familieleden die voor de overheid werkten dit deden tot aan de machtsovername (CGVS, p.20-21). Uit het medisch document van A. (...) dat u voorlegde, blijkt echter dat hij om medische redenen op 01.09.1993 [22.11.2014] met zijn werk moest stoppen (zie administratief dossier). U zei hier helemaal niets over. Verder kon uit zijn appreciatiebrief en trainingscertificaat nog informatie worden afgeleid, zoals zijn rang en bataljon, maar gaf u deze informatie niet tijdens het persoonlijk onderhoud (ibid.). Nochtans werd u expliciet gevraagd om meer te vertellen over het werk van A. (...) (CGVS, p.19). Voor de foto's die u van uw paternale neven voorlegde geldt hetzelfde als wat eerder al werd aangehaald. Ook aan de foto's van uw neven kan geen bewijswaarde worden toegekend omdat het om privé-foto's gaat. Deze kunnen door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Het CGVS kan ook nergens uit de foto's afleiden dat de personen die u als uw paternale neven aanduidt, ook werkelijk uw paternale neven zijn. Ook kan op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen. Bovenstaande heeft een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en vrees.

Ten slotte, is het niet geloofwaardig dat u problemen zou kennen omwille van het werk van verdere familieleden, zoals uw paternale neven en paternale oom. Bovendien toonde u de problematische situatie waarin uw paternale neven, oom, broers en vader zich bevonden niet aan doordat u ongeloofwaardige

verklaringen aflegde. Daarenboven zei u dat niemand bedreigd werd en kon u ook de dood van uw paternale oom niet aannemelijk maken (CGVS, p.22-23). Bovendien kunnen er, doordat u het persoonlijk conflict met R. (...) niet aannemelijk kon maken, vraagtekens geplaatst worden bij de reden waarom uw paternale oom, paternale neven en uw vader en broers zich bij de overheid aansloten. U verklaarde namelijk dat dit een gevolg was van het conflict (CGVS, p.20-21).

Omwille van de hierboven opgesomde redenen slaagde u er niet in uw problemen met de taliban aannemelijk te maken. Bijgevolg kunt u niet aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, en actuele of gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen deze vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De documenten in verband met het werk van uw paternale neef A. (...), de documenten van uw vader, de documenten in verband met jullie terugkeer naar Afghanistan en de foto's werden hierboven al besproken. Daarnaast mag niet worden vergeten dat Afghaanse documenten in het algemeen weinig bewijswaarde hebben. Hierdoor hebben ze slecht een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van het vluchtrelaas. Zo blijkt het bijzonder moeilijk om echte van valse Afghaanse documenten te onderscheiden. Ook de door u neergelegde documenten kunnen vervalst zijn of enkel en alleen opgesteld zijn met het oog op uw verzoek om internationale bescherming. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/COI_Focus_Afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_O.pdf)

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van September 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan - Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van

deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's alien met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zcch door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 September 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLEDD en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 September 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en Oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, alien afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tai van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene précaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Eimi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in élémentaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Eimi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Eimi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in élémentaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een

hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organismen die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt/..) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn élémentaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen - zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting -, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf en de EUAA Afghanistan - Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie.

De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw élémentaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan - Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige

regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin Oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wei is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin Oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt Problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige Problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn

door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, minstens "de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering" en het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) iuncto artikel 48/4, §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van het artikel toe op zijn situatie. Zo stelt hij dat hij zich buiten zijn land van herkomst bevindt, dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, dat hij vreest vervolgd te worden omwille van problemen met de taliban en dat hij de bescherming van het land van herkomst niet kan inroepen omdat de lokale autoriteiten zelf de vervolgers zijn.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht, minstens “de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker licht zijn tweede middel toe als volgt:

“Verzoeker meent dat verweerster ten onrechte zijn asielaanvraag afgewezen heeft.

Verweerster heeft nagelaten om met de volgende elementen rekening te houden:

Met het profiel van verzoeker

Met het feit dat hij een familielid is van de personen die voor de vorige regering bij de gewapende macht gewerkt hebben.

Ondanks de leugenachtige aangekondigde om de westerse landen te misleiden, worden dagelijks mensen zoals mijn cliënt vermoord door de Taliban. De familieleden van dergelijke personen werden in de laatste maanden vaak gefolterd en vermoord geweest.

‘(...)’

<https://www.mo.be/analyse/afghaanse-journalisten-steeds-meer-het-nauw>

(...)

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/11/27/sharifullah-22-ik-ben-doodsbang-van-de-taliban-hier-in-afghani/> (...)

<https://www.rtlnieuws.nl/nieuws/politiek/artikel/5234211/afghaan-abdul-tolkte-voor-nederlandse-leger-mijn-broer-werd>

Zie de volgende rapporten:

(...)

<https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-the-pacific/south-asia/afghanistan/report-afghanistan/>

(...)

<https://www.ecoi.net/en/document/2071122.html>

(...)

<https://www.nytimes.com/interactive/2022/04/12/opinion/taliban-afghanistan-revenge.html>

Verweerster verwijst naar het leeftijdsonderzoek en ze stelt dat de algemene geloofwaardigheid van verzoeker aangetast is door de resultaten van het leeftijdsonderzoek.

Verzoeker meent dat dit onderzoek is bestemd om de groeistoornis van een jongen van blanke familie van middelklasse te bepalen.

Verzoeker is nog blank noch behoort hij tot een middenklasse familie.

Wat betreft de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker: Verzoeker meent dat hij toen niet bijgestaan was door een raadsman en hij niet de mogelijkheid kreeg om na te gaan of alles correct genoteerd staan.

Verzoeker meent dat hij zich onmogelijk kan vergissen omdat zijn broer op dit moment in Turkije woont.

Verzoeker meent dat de tolk gewoon de zaken door elkaar gehaald heeft.

Verzoeker meent dat het feit dat hij niets over het conflict met R. (...) verteld heeft bij zijn MENA interview, betekent niet dat dit conflict zich niet voorgedaan heeft.

Verzoeker meent dat hij op een doorleefde wijze uitleg gegeven over dit conflict. Het is onmogelijk om een dergelijke uitleg te geven, zonder deze zaken meegemaakt te hebben.

Verweerster stelt dat in de documenten van verzoekers vermeld staat dat hun terugkeer vrijwillig was en niet gedwongen. Dit heeft ook een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van verzoeker.

Verzoeker meent dat verweerster ten onrechte dergelijke elementen tegen hem gebruikt.

Verweerster vindt het vreemd dat R. (...) heel lang geen actie ondernomen heeft tegen de familie van verzoeker.

Verzoeker meent dat hij niet mag gestraft worden omwille van de handelingen van R. (...). R. (...) heeft de paternale oom en verzoekers broer vermoord.

Verweerster heeft dit over het hoofd gezien.

Verweerster stelt dat verzoeker geen stukken neergelegd om de dood van deze 2 personen te bevestigen.

Verzoeker meent dat als hij documenten neerlegt dat zal verweerster stellen dat de Afghaanse documenten relatieve waarden hebben omdat ze door de corruptie gemakkelijk te verkrijgen zijn.

Verzoeker meent dat als u geen documenten neerlegt dan neemt verweerster u kwalijk.

Uw Raad ziet hoe onredelijk verweerster in dit geval is.

Verweerster verwijst naar Facebook en ze stelt dat verzoeker met een persoon genoemd R.k. (...) in contact is maar het kan niet bewezen worden dat dit verzoekers broer is.

Verzoeker begrijpt niet waarom verweerster z'n nietszeggende argumenten tegen hem gebruikt.

Er zijn duizenden personen met deze naam in Nangarhar.

ledereen noemt nu in contacten elkaar broer. Het is zelfs in België de gewoonte bij de scholieren van de moslimse origine waar ze elkaar als broer aanspreken.

Wat betreft het werk van verzoekers broer: Verzoeker meent dat hij voldoende uitleg gegeven over zijn werk en dat hij onmogelijk zaken kon verzinnen om verweerster van een antwoord te voorzien.

Verzoeker meent dat hij stukken neergelegd heeft om het werk van zijn vader aan te tonen. Het feit dat deze badge tot aug 2019 geldig was, mag geen reden zijn om aan dit werk te twijfelen.

Dit is juist een indicatie dat verzoekers vader bij ALP gewerkt heeft. Iemand die een vals stuk maakt dat maakt hij een vals stuk om aan te tonen dat zijn vader tot de machtsovername gewerkt heeft.

Verweerster heeft nagelaten om de zaak vanuit dit invalshoek te bekijken.

Verweerster heeft ten onrechte geen waarde gehecht aan de voorgelegde foto's van verzoekers vader.

Verweerster stelt dat verzoeker het profiel van zijn broer A.W. (...) niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker meent dat hij een foto van zijn broer tijdens zijn werk voorgelegd heeft en dat verweerster ten onrechte hiermee geen rekening gehouden heeft.

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat hij over documenten van zijn vader beschikte maar van zijn broers niet.

Verzoeker meent dat als verweerster zo belang hecht aan de documenten, dan moet de voorgelegde documenten van verzoekers vader voldoende zijn om tot de conclusie te komen dat verzoekers leven in gevaar is in Afghanistan.

Verzoeker meent dat verweerster dit haar gewoonte gemaakt heeft.

Wat?

Als u geen documenten neerlegt, wordt u kwalijk genomen.

Als documenten neerlegt dat stelt ze dat documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan.

Verzoeker meent dat in zijn familie meerdere familieleden voor de gewapende macht in het vorige regime gewerkt hebben.

Dit is ruim voldoende om tot de conclusie te komen dat zijn familie in de negatieve aandacht staan van de Taliban.

De wijziging van de veiligheidssituatie in Afghanistan en de invloed ervan op de terugkeerders van uit Europa.

De aanwezigheid van Daesh in de provincie Nangarhar.

De situatie van terugkeerders en de uitspraak van de hoogste religieuze leider van Taliban over de terugkeerders.

De wijziging van de veiligheidssituatie in Afghanistan en de invloed ervan op de terugkeerders van uit Europa.

Verzoeker meent dat verweerster ten onrechte zijn asielaanvraag afgewezen heeft.

Verzoeker meent dat zijn denkwijze voldoende is om hem in gevaar te brengen bij terugkeer naar Afghanistan.

Lees in die zin ook een ander arrest van de Raad in een dossier van een andere cliënt van mij waarin het volgende staat:

Taliban weten dat alle asielverhalen van de Afgaanse asielzoeker tegen de Taliban zijn. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schadalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONew, 'Fears, Needs of Fleeing Afghans Must be Addressed: Akhundzada', 8 december 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51).

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RvV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Verzoeker wenst te verwijzen naar het volgende rapport van DRC:

(...)

<https://asyl.drc.ngo/media/13vhsflb/drc-afghanistan-conference-report-28nov2022.pdf>

(...)

Pagina 41

<https://asyl.drc.ngo/media/13vhsflb/drc-afghanistan-conference-report-28nov2022.pdf>

Voor nu na de machtswijziging, zijn verblijf in Europa is een bewijs dat hij niet loyaal is aan het regime van Taliban.

(...)

Zie pagina 42 van dit rapport:

<https://asyl.drc.ngo/media/13vhsflb/drc-afghanistan-conference-report-28nov2022.pdf>

(...)

<https://asyl.drc.ngo/media/13vhsflb/drc-afghanistan-conference-report-28nov2022.pdf>

(...)

Pagina 49

<https://asyl.drc.ngo/media/13vhsflb/drc-afghanistan-conference-report-28nov2022.pdf>

Dit werd ook bevestigd door een arrest van de Raad.

Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel er worden geconcludeerd dat de Taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet – tijdelijke en toegankelijke bescherming te beiden.

Rvv 292 539 van 2 augustus 2023

Verzoeker is niet akkoord wanneer verweerder stelt dat een uitspraak van uw Raad geen precedentwaarde heeft.

Waarom niet akkoord?

Verzoeker weet dat het Belgische rechtssysteem geen bindende precedentwaarde toekent, noch aan administratieve, noch aan rechterlijke beslissingen (zie o.m. artikel 6 Ger.W), maar verzoeker meent toch:

Het gaat over de uitspraak van hoogste religieuze leider van het land van herkomst. Iemand met het meest schandalige reputatie wat betreft de schending van de rechten van de mensen.

Het gaat over een dossier van een Afghaan die net als verzoeker jaren in België gewoond heeft.

Waarom zou een uitspraak van uw Raad in z'n geval geen precedentwaarde hebben?

Vooraf wanneer verweerder toen in dat arrest niet in cassatie gegaan is en daarom werd deze vaststellingen een vaststaand feit.

Verzoeker meent dat in z'n geval hij geen andere keuze heeft dan uw Raad uitdrukkelijk te vragen om deze zaak te laten behandelen door dezelfde voorzitter in de zaak RvV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Taliban moeten als actor van vervolging gezien worden, gezien de huidige situatie te wijten zijn aan hun handelingen.

Ze zijn 2,5 jaar aan de macht en zie wat ze in deze periode gedaan hebben. Ze hebben zelfs op 15/03/2023 (The Swedish Committee) weggejaagd vanuit Afghanistan.

<http://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activites-in-afghanistan-amid-rising-pressure/17/3/2024>

Uit verslag van UNAMA blijkt ook dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is. Vooral dat nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft!!

(...)

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Hij niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b en c en 48/5, §3 vw van de Vreemdelingenwet.

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar §39 van het arrest Elgafaji over de 'sliding scale'. Verzoeker stelt dat hij de persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk heeft gemaakt.

3. Nieuwe stukken

3.1. Verweerder legt op 16 september 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;

Daarnaast verwijst verweerder in zijn aanvullende nota, met vermelding van de weblink, naar volgende stukken waaraan reeds werd gerefereerd in de bestreden beslissing:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;

- EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022;

- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;

- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;

- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;

- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;

- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022;

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;

- CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

3.2. Verzoeker legt op 19 september 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij stelt:

"Verzoeker wenst de volgende stukken neer te leggen:

Schoolbewijs

Werk bewijs

Verzoeker wenst met deze stukken aan tonen dat hij vervolging vreest in het land van herkomst. Verzoeker wenst eveneens aan te tonen dat hij verwesterd is.

Verzoeker wenst te verwijzen naar een arrest van uw Raad en hij meent dat dit arrest van uw Raad volledig van toepassing is in zijn situatie:

De hieronder staande arrest:

Verzoeker wenst ook te verwijzen naar het volgende arrest en rapporten: Taliban weten dat alle asielverhalen van de Afghaanse asielzoeker tegen de Taliban zijn. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schadalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONew, 'Fears, Needs of Fleeing Afghans Must be Addressed: Akhundzada', 8 december 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51).

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RVV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Verzoeker meent dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden door de Taliban.

Verzoeker komt na het lezen van het bovenvermelde arrest tot de conclusie dat het argument:

In de continentale rechtssysteem hebben de arresten geen precedentwerking.

Niet dienstig mag ingeroepen worden.

Waarom niet?

Omwille van het feit dat dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de Taliban.

Wie zijn de Taliban?

Zie het hieronder staande arrest:

Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel er worden geconcludeerd dat de Taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet – tijdelijke en toegankelijke bescherming te beiden.

Rvv 292 539 van 2 augustus 2023

Taliban moeten als actor van vervolging gezien worden, gezien de huidige situatie te wijten zijn aan hun handelingen.

Ze zijn 2,5 jaar aan de macht en zie wat ze in deze periode gedaan hebben. Ze hebben zelfs op 15/03/2023 (The Swedish Committee) weggejaagd vanuit Afghanistan.

<http://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activities-in-afghanistan-amid-risingpressure/17/3/2024>

Uit verslag van UNAMA blijkt ook dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is. Vooral dat nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft!!

(...)

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RVV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Vooral nu de woordvoerder van Taliban Zabiullah Mojahid verteld heeft dat deze Afghanen bij hun terugkeer moet veroordeeld worden.

Zie https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/unporteparoletaliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-seront-ot-n-t-r-a-d-u-i-t-s-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQ_23NBPRh_f2gLtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtL_Dk&ref=f b op: infoMigrants, beschikbaar
Verzoeker wil aantonen dat hij vervolging vreest door zijn lang verblijf in Europa en zijn verwestering."

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Procedurele noden

Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt "Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar maakte waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen."

4.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*

Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. Verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Landeninformatie

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift ook landeninformatie van verschillende bronnen bevat, doet hierover niet anders denken.

4.5. Waar verzoeker stelt dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze het gelijkheidsbeginsel door verweerder zou zijn geschonden. Dit onderdeel van het tweede middel is daarom onontvankelijk.

4.7. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.7.1. Betreffende de vluchtmotieven

4.7.1.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban omdat verzoekers vader de echtgenoot van zijn paternale tante doodde, waarna verzoekers paternale tante door de broer van het slachtoffer, de talib R., werd gedood, verzoekers vader vervolgens door R. met de dood werd bedreigd, verzoekers vader, broers R.K. en A.W., paternale oom M.S. en paternale neven I., Im., K. en A. voor de overheid, bij de “services”, gingen werken, de mannen van R., nadat zij erachter kwamen dat verzoekers familie de overheid steunde en omwille van de persoonlijke problemen met R., zijn paternale oom M.S. en broer R.K. hebben gedood en R. op het moment van de val naar verzoekers moeder ging om te vragen waar de mannen (van verzoekers familie) waren.

4.7.1.2. De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de verzoeker en zijn advocaat ter terechtzitting, in navolging van de adjunct-commissaris, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld dat verzoekers algemene geloofwaardigheid is aangetast door zijn verklaringen over zijn leeftijd, dat hij immers bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming bij de DVZ op 25 november 2022 stelde te zijn geboren op 31 mei 2007 en minderjarig te zijn, dat aan deze verklaring echter geen geloof kan worden gehecht, dat zijn geboortjaar na medisch onderzoek namelijk werd aangepast naar 2004, dat in de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 11 januari 2023 staat dat hij de dag van het medisch onderzoek op 3 januari 2023 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar, en dat het feit dat hij ten onrechte beweert minderjarig te zijn afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat verzoeker er niet in slaagde zijn problemen met de taliban aannemelijk te maken omdat:

“Uw geloofwaardigheid werd verder aangetast door de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen tijdens uw interview als Mineur Étranger Non Accompagné (MENA) en uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS. Eerst en vooral sprak u tijdens uw MENA-interview niet over het persoonlijk conflict met R. (...) (MENA-interview, d.d. 25.11.2022). U sprak hier wel over tijdens uw onderhoud bij de DVZ op 9 maart 2023 en in uw onderhoud bij het CGVS. Het is merkwaardig dat u hier tijdens uw MENA-interview niets over zei aangezien dit conflict de belangrijkste reden was voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p. 20-21). Tijdens uw MENA-interview sprak u enkel over uw broer die door de taliban gedood werd (...) Wanneer u met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, gaf u als verklaring dat u tijdens uw MENA-interview nog maar net in België was en u niet goed voorbereid was (CGVS, p.23-24). Echter, kon er dan nog steeds van u verwacht worden dat u de belangrijkste reden voor uw vertrek opgaf(...). De geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees wordt hier dan ook door aangetast.

Bovendien ondermijnt het feit dat u tijdens uw MENA-interview niets over het persoonlijk conflict tussen uw familie en R. (...) zei de geloofwaardigheid van dit conflict. Deze twijfel wordt nog eens versterkt door uw verklaringen erover. Zo zei u over de oorzaak van het conflict dat uw paternale tante getrouwd was met de broer van R. (...) en door hem geslagen werd (CGVS, p.5-6, 20-21). Uw tante bracht uw vader hiervan op de hoogte en uw vader sprak hierover met haar man (ibid.). Na een uit de hand gelopen discussie schoot uw vader haar man neer en besloot, als voorzorgsmaatregel, met heel de familie naar Pakistan te verhuizen (CGVS, p.5-6). Echter, liet hij uw tante wel achter bij R. (...) in Afghanistan (ibid.). Het is opvallend dat uw vader zo gewelddadig optrad tegen een familie die toen al linken had met de taliban (CGVS, p.6). Nog opvallender is dat hij uw tante in Afghanistan achterliet (ibid.). Het is niet aannemelijk dat uw vader zo'n groot risico nam om uw tante te beschermen om haar dan achter te laten. Uw tante werd uiteindelijk ook door R. (...) gedood (CGVS, p.6-7). R. (...) bracht uw vader hiervan op de hoogte en zei hem dat hij ook de rest van de familie niet zou sparen (CGVS, p.7). Toch besloot uw familie om na een aantal jaar terug te keren naar Afghanistan (ibid.). U zei dat jullie verplicht moesten terugkeren van de Pakistaanse overheid (CGVS, p.3, 5). In één van de documenten die u hiervan voorlegde staat dan weer te lezen dat het om een vrijwillige terugkeer ging (zie administratief dossier). Nergens in de andere documenten in verband met jullie terugkeer wordt bevestigd dat het om een verplichte terugkeer ging (ibid.). Bovenstaande elementen hebben dan ook een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van het persoonlijk conflict en dus ook op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Daarnaast kan de ernst van het conflict in vraag worden gesteld door uw verklaringen dat er lange tijd na jullie terugkeer niets gebeurde (CGVS, p.22). Jullie keerden in 1387 [2008/2009] terug naar Afghanistan en na een tijd raakte R. (...) hier ook van op de hoogte (CGVS, p.7, 21). Echter, gebeurde er pas een jaar voor de machtsovername iets (CGVS, p.22). Uw paternale oom en uw broer, R.K. (...), werden gedood en R. (...) zou hier verantwoordelijk voor zijn geweest (ibid.). Na hun dood gebeurde er weer lange tijd niets (ibid.). Pas na de machtsovername, op het moment dat alle mannen het huis vertaten hadden, kwam R. (...) naar uw huis en vroeg uw moeder waar de mannen waren (CGVS, p.22-23). Dit gebeurde één keer en R. (...) ging gewoon weg wanneer hij hoorde dat er geen mannen aanwezig waren (ibid.). Nadat ook uw moeder het huis verliet, zou hij nog een aantal keer zijn langs geweest, maar verder gebeurde er niets (ibid.). Het is niet aannemelijk dat R. (...), een sterke talibancommandant, wraak wilde nemen op heel uw familie voor de dood van zijn broer, maar zo lang geen actie ondernam en ook na de machtsovername enkel een aantal keer naar jullie huis kwam zonder dat dit enige gevolgen had (CGVS, p.6, 22-23). Aangezien hij wraak wilde nemen op uw hele familie is het ook niet aannemelijk dat hij uw moeder zomaar liet gaan. Daarenboven kon u ook de dood van uw broer en paternale oom niet aannemelijk maken. Zo zei u dat uw broer R.K. (...) bijna niet naar huis kwam en jullie hem gingen bezoeken in Jalalabad (CGVS, p.13). De reden hiervoor was dat het in Jalalabad vredevoel was (ibid.). Echter, was uw broer op het moment dat hij gedood werd wel in jullie regio, samen met uw paternale oom, naar de markt op weg om boodschappen te doen (CGVS, p.21-22). Het is niet geloofwaardig dat hij zo'n risico zou nemen. De gevolgen van deze uitstap naar de markt waren dan ook

catastrofaal (ibid.). Bovendien moet worden opgemerkt dat jullie zelf geen getuige waren van de aanval (CGVS, p.21-22). Het is een slager, waar uw vader mee bevriend was, die zei dat R. (...) ervoor verantwoordelijk was (ibid.). Hij kende R. (...) doordat hij, toevallig, in het district Khogyani vee aankocht (ibid.). U legde ook geen documenten voor die het overlijden van uw broer en paternale oom enigszins kunnen bevestigen (zie administratief dossier). Opnieuw hebben bovenvermelde elementen een negatief effect op de geloofwaardigheid van het conflict en op uw vluchtrelaas en vrees.

(...) er wel voor dat er extra vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw verklaringen over het overlijden van uw broer en zijn werk. Zeker aangezien uw verklaringen over zijn werk oppervlakkig bleven en u geen documenten in verband met zijn werk kon voorleggen. U kon niet zeggen wie zijn commandanten of collega's waren en bleef zeer vaag over de overheidsinstelling waar hij bij werkte (CGVS, p. 12). U kon enkel zeggen dat hij voor de normale politie werkte en dat uw vader voor de lokale politie werkte, wat niet hetzelfde is (ibid.). Nochtans, zei u bij de DVZ dan weer dat zowel uw vader als R.K. (...) bij de lokale politie werkten (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 09.03.2023). Over de inhoud van zijn werk, kon u enkel zeggen dat hij operaties uitvoerde (CGVS, p.12). Hierdoor kon u zijn werk niet aannemelijk maken. Er kon verwacht worden dat u beter op de hoogte was aangezien zijn werk één van de redenen was waardoor u het land moest verlaten (CGVS, p.21). Daarnaast hebt u ook nog steeds contact met uw vader en moeder (CGVS, p.19-20). U had dus de kans om beter op de hoogte te zijn. Ook uw verklaring voor het ontbreken van zijn werkdocumenten was niet geloofwaardig (CGVS, p.18). U zei dat uw moeder alle documenten van uw vader en broers bijhield, maar dat bepaalde documenten verloren gingen (CGVS, p.17-18). U kon niet zeggen hoe of waarom ze kwijt raakten (ibid.).

Verder kon u ook het profiel van uw vader als lid van de lokale politie niet aannemelijk maken. Doordat u nog steeds contact hebt met uw vader kon er van u verwacht worden dat u veel beter op de hoogte was van zijn werk (CGVS, p.19-20). Zeker aangezien zijn werk opnieuw één van de redenen was waarom u het land verliet (CGVS, p.20-21). Toch waren uw verklaringen over zijn werk oppervlakkig (CGVS, p.19-20). U zei dat hij deelnam aan verschillende gevechten, maar kon hier niet dieper op ingaan (CGVS, p.10-11). U zei ook meerdere malen dat uw vader bij de lokale politie werkte (CGVS, p.9-10). Maar verklaarde dat hij geen training kreeg omdat dat nooit het geval is bij de lokale politie (CGVS, p.10). Dit komt niet overeen met de beschikbare informatie (zie administratief dossier). Ook uw verklaring over het loon dat uw vader ontving, komt niet overeen met de beschikbare informatie (ibid.). Verder legde u een kopie voor van de ALP-badge van uw vader (ibid.). Echter, verliep de badge op 19.05.1398 [10.08.2019] en kan ze uw verklaringen dat uw vader tot aan de machtsovername voor de lokale politie werkte dus niet bevestigen (CGVS, p.9). Uit de taskera van uw vader kan dan weer niet worden afgeleid wat zijn werk was (zie administratief dossier). Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende waarde bij de verklaringen. Ze compenseren uw beperkte verklaringen dus niet. Ook aan de foto's van uw vader kan geen bewijswaarde worden toegekend aangezien het om privé-foto's gaat. Deze kunnen door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Het CGVS kan uit de foto's ook nergens afleiden dat de persoon die u als uw vader aanduidde daadwerkelijk uw vader is. Er kan ook op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen. Bovenstaande heeft opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.

Vervolgens was ook het profiel van uw broer A.W. (...) niet aannemelijk. Zo stelde u dat hij geen rang had ondanks dat uit uw verklaringen kon worden afgeleid dat hij voor de luchtmacht werkte en het dus zeer waarschijnlijk is dat hij wel een rang had (CGVS, p.14-15). Later werd er u hier opnieuw naar gevraagd en zei u dat u niet wist wat zijn rang was (CGVS, p.19). Zelf kon u ook niet zeggen voor wie uw broer precies werkte (CGVS, p.15). U was ook niet op de hoogte van wie de commandanten en collega's van uw broer waren (ibid.). U zei dat u geen goede informatie over zijn werk had, maar kon wel zeggen dat hij een training volgde en dat hij in verschillende basissen gestationeerd was (ibid.). Verder kon u ook foto's van hem voorleggen en had u contact met hem terwijl hij op zijn werk was (CGVS, p.16). Het is vreemd dat u van bepaalde zaken wel op de hoogte was, maar tegelijkertijd geen basisinformatie kon geven zoals zijn rang en werkgever. Over de foto's die u van hem voorlegde kon u ook niet veel vertellen (CGVS, p.17). Bovendien kan er uit de foto's niet worden opgemaakt of de persoon die u als uw broer aanduidde, wel degelijk uw broer is. Daarnaast kan op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen. Verder moet nogmaals worden benadrukt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Naast de foto's legde u geen documenten voor die uw verklaringen in verband met het werk van A.W. (...) konden ondersteunen (zie administratief dossier). Opnieuw is het merkwaardig dat u wel over documenten van uw vader en zelfs van uw paternale neef A. (...) beschikte, maar geen documenten van uw eigen broers had (zie administratief dossier). Zoals eerder al werd aangehaald, was uw verklaring voor het ontbreken van de werkdocumenten van uw broers niet geloofwaardig (CGVS, p. 17-18).

Naast uw vader en broers verklaarde u dat ook uw paternale oom en paternale neven werkzaam waren voor de overheid (CGVS, p.19-21). Over het werk van uw neven zei u enkel dat I.(...), Im. (...) en K. (...) voor het Afghaans Nationaal Leger werkten en dat uw neef A. (...) voor de nationale politie werkte (CGVS, p.19). U legde ook documenten in verband met het werk van A. (...) voor (zie administratief dossier). Naast het feit dat

het opmerkelijk is dat u wel over zijn documenten beschikte en niet die van uw eigen broers, kunnen er hier ook een aantal vragen bij gesteld worden. Zo stelde u dat alle familieleden die voor de overheid werkten dit deden tot aan de machtsovername (CGVS, p.20-21). Uit het medisch document van A. (...) dat u voorlegde, blijkt echter dat hij om medische redenen op 01.09.1993 [22.11.2014] met zijn werk moest stoppen (zie administratief dossier). U zei hier helemaal niets over. Verder kon uit zijn appreciatiebrief en trainingscertificaat nog informatie worden afgeleid, zoals zijn rang en bataljon, maar gaf u deze informatie niet tijdens het persoonlijk onderhoud (ibid.). Nochtans werd u expliciet gevraagd om meer te vertellen over het werk van A. (...) (CGVS, p.19). Voor de foto's die u van uw paternale neven voorlegde geldt hetzelfde als wat eerder al werd aangehaald. Ook aan de foto's van uw neven kan geen bewijswaarde worden toegekend omdat het om privé-foto's gaat. Deze kunnen door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Het CGVS kan ook nergens uit de foto's afleiden dat de personen die u als uw paternale neven aanduidt, ook werkelijk uw paternale neven zijn. Ook kan op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen. Bovenstaande heeft een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en vrees.

Ten slotte, is het niet geloofwaardig dat u problemen zou kennen omwille van het werk van verdere familieleden, zoals uw paternale neven en paternale oom. Bovendien toonde u de problematische situatie waarin uw paternale neven, oom, broers en vader zich bevonden niet aan doordat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Daarenboven zei u dat niemand bedreigd werd en kon u ook de dood van uw paternale oom niet aannemelijk maken (CGVS, p.22-23). Bovendien kunnen er, doordat u het persoonlijk conflict met R. (...) niet aannemelijk kon maken, vraagtekens geplaatst worden bij de reden waarom uw paternale oom, paternale neven en uw vader en broers zich bij de overheid aansloten. U verklaarde namelijk dat dit een gevolg was van het conflict (CGVS, p.20-21).

(...) De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen deze vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De documenten in verband met het werk van uw paternale neef A. (...), de documenten van uw vader, de documenten in verband met jullie terugkeer naar Afghanistan en de foto's werden hierboven al besproken. Daarnaast mag niet worden vergeten dat Afghaanse documenten in het algemeen weinig bewijswaarde hebben. Hierdoor hebben ze slecht een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van het vluchtrelaas. Zo blijkt het bijzonder moeilijk om echte van valse Afghaanse documenten te onderscheiden. Ook de door u neergelegde documenten kunnen vervalst zijn of enkel en alleen opgesteld zijn met het oog op uw verzoek om internationale bescherming. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/COI_Focus_Afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_O.pdf).

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas en dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen.

Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen, zoals ook blijkt uit wat volgt.

4.7.1.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat door het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het bevestigen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de appreciatie en de gevolgtrekkingen door de adjunct-commissaris verzoeker de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt.

4.7.1.4. In de bestreden beslissing wordt op pertinente wijze gesteld dat verzoeker bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming bij de DVZ op 25 november 2022 stelde te zijn geboren op 31 mei 2007 en minderjarig te zijn, dat na medisch onderzoek zijn geboortjaar werd aangepast naar 2004, dat in de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 11 januari 2023 staat dat verzoeker de dag van het medisch onderzoek, op 3 januari 2023, ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 20,8 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar.

Verzoeker betoogt dat het leeftijdsonderzoek bestemd is om de groeistoornis van een jongen van een blanke familie van middenklasse te bepalen en dat hij noch blank is, noch behoort tot een middenklasse familie.

Wat verzoekers leeftijd betreft, steunt verweerder zich in de bestreden beslissing op de beslissing van de Dienst Voogdij, die zich in het administratief dossier bevindt. De Raad merkt op dat verzoeker de beslissing

van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling en de daarvoor gehanteerde methode thans niet kan betwisten bij de Raad gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om, overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten, althans toont hij het tegendeel niet aan. Aldus kon de adjunct-commissaris zich op goede gronden steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast.

Het feit dat verzoeker ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid.

4.7.1.5. Betreffende de motieven over de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen tijdens zijn interview als *“Mineur Étranger Non Accompagné (MENA)”* en zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS, stelt verzoeker dat hij toen niet werd bijgestaan door een raadsman en hij niet de mogelijkheid kreeg om na te gaan of alles correct genoteerd stond, dat hij zich onmogelijk kan vergissen omdat zijn broer op dit moment in Turkije woont en dat de tolk gewoon de zaken door elkaar gehaald heeft.

Verzoeker betwist niet dat hij tijdens zijn MENA-interview niet over het persoonlijk conflict met R. sprak en dat hij hier wel over sprak tijdens zijn onderhoud bij de DVZ op 9 maart 2023 en in zijn onderhoud bij het CGVS. Hij maakt niet aannemelijk dat de bijstand van een raadsman bij zijn MENA-interview of de mogelijkheid om na te gaan of alles bij zijn MENA-interview correct genoteerd stond, deze inconsistentie in zijn verklaringen had kunnen wegnemen. Verweerder heeft op goede gronden gesteld dat het merkwaardig is dat verzoeker hier tijdens zijn MENA-interview niets over zei aangezien dit conflict de belangrijkste reden was voor zijn vertrek uit Afghanistan, dat wanneer hij met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, hij als verklaring gaf dat hij tijdens zijn MENA-interview nog maar net in België was en niet goed voorbereid was, dat er dan echter nog steeds van hem verwacht kon worden dat hij de belangrijkste reden voor zijn vertrek opgaf en dat de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en van zijn vrees hierdoor dan ook wordt aangetast.

De Raad acht de andere motieven omtrent de vastgestelde tegenstrijdigheden, met name *“Uw geloofwaardigheid werd verder aangetast door de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen tijdens uw interview als Mineur Étranger Non Accompagné (MENA) en uw verklaringen bij de DVZ en het CGVS. (...) Tijdens uw MENA-interview sprak u enkel over uw broer die door de taliban gedood werd omdat hij piloot was voor het oude regime waarna ook u en uw andere broers door de taliban bedreigd werden. Uit het overzicht van uw familieleden kon worden afgeleid dat het uw broer R.K. (...) was die was gedood en dit ongeveer één maand voor uw vertrek (MENA-interview, d.d. 25.11.2022). Bij de DVZ en bij het CGVS zei u dan weer dat zowel uw broer als uw paternale oom gedood werden door de taliban (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 09.03.2023 en CGVS, p.20-21). U verklaarde dat uw broer R.K. (...) gedood werd (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 09.03.2023 en CGVS, p.8). Echter verklaarde u bij het CGVS dat R.K. (...) werkzaam was bij de lokale politie en dat het uw broer A.W. (...) was die piloot was (CGVS, p.12, 14). Deze laatste verblijft momenteel in Turkije (CGVS, p.8). Ook deze verklaringen kwamen dus niet overeen met uw verklaringen tijdens uw MENA-interview. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u daarnaast aan dat u nooit persoonlijk bedreigd werd (CGVS, p.23). Sterker zelfs, u verklaarde dat R. (...) helemaal geen bedreigingen stuurde (CGVS, p.22). Wanneer u met deze tegenstrijdigheden werd geconfronteerd, gaf u als verklaring dat u tijdens uw MENA-interview nog maar net in België was en u niet goed voorbereid was (CGVS, p.23-24). Echter, kon er dan nog steeds van u verwacht worden dat (...) u correct kon zeggen wie van uw broers door de taliban gedood werd. De geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees wordt hier dan ook door aangetast.”*, overtollig. De overige motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.2., zijn voldoende determinerend om de vaststelling te schragen dat verzoeker er niet in slaagde zijn problemen met de taliban aannemelijk te maken. Verzoekers betoog inzake dit overtollig motief, met name dat hij toen niet werd bijgestaan door een raadsman en hij niet de mogelijkheid kreeg om na te gaan of alles correct genoteerd stond, dat hij zich onmogelijk kan vergissen omdat zijn broer op dit moment in Turkije woont en dat de tolk gewoon de zaken door elkaar gehaald heeft, werpt zodoende geen ander licht op de overige draagkrachtige motieven.

4.7.1.6. De Raad merkt op dat van een verzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij consistente, doorleefde verklaringen aflegt over de kernelementen van zijn vrees en de oorzaak ervan, *in casu* het conflict met R. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Verweerder heeft op goede gronden in de bestreden beslissing gesteld dan van verzoeker verwacht kon worden dat hij de belangrijkste reden voor zijn vertrek, met name het conflict met R., reeds bij het MENA-interview opgaf en dat

doordat hij dit niet deed, de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en van zijn vrees dan ook wordt aangetast.

Waar verzoeker stelt dat het loutere feit dat hij niets over het conflict met R. verteld heeft bij zijn MENA-interview, niet *ipso facto* betekent dat dit conflict zich niet heeft voorgedaan, wijst de Raad er voorts op dat verweerder zich in de bestreden beslissing niet heeft beperkt tot deze vaststelling, doch ook betreffende de verklaringen van verzoeker hieromtrent bij de DVZ en het CGVS heeft gesteld dat deze bijdragen aan het betwijfelen van de geloofwaardigheid van het conflict en dit heeft toegelicht als volgt: *“Deze twijfel wordt nog eens versterkt door uw verklaringen erover. Zo zei u over de oorzaak van het conflict dat uw paternale tante getrouwd was met de broer van R. (...) en door hem geslagen werd (CGVS, p.5-6, 20-21). Uw tante bracht uw vader hiervan op de hoogte en uw vader sprak hierover met haar man (ibid.). Na een uit de hand gelopen discussie schoot uw vader haar man neer en besloot, als voorzorgsmaatregel, met heel de familie naar Pakistan te verhuizen (CGVS, p.5-6). Echter, liet hij uw tante wel achter bij R. (...) in Afghanistan (ibid.). Het is opvallend dat uw vader zo gewelddadig optrad tegen een familie die toen al linken had met de taliban (CGVS, p.6). Nog opvallender is dat hij uw tante in Afghanistan achterliet (ibid.). Het is niet aannemelijk dat uw vader zo'n groot risico nam om uw tante te beschermen om haar dan achter te laten. Uw tante werd uiteindelijk ook door R. (...) gedood (CGVS, p.6-7). R. (...) bracht uw vader hiervan op de hoogte en zei hem dat hij ook de rest van de familie niet zou sparen (CGVS, p.7). Toch besloot uw familie om na een aantal jaar terug te keren naar Afghanistan (ibid.). U zei dat jullie verplicht moesten terugkeren van de Pakistaanse overheid (CGVS, p.3, 5). In één van de documenten die u hiervan voorlegde staat dan weer te lezen dat het om een vrijwillige terugkeer ging (zie administratief dossier). Nergens in de andere documenten in verband met jullie terugkeer wordt bevestigd dat het om een verplichte terugkeer ging (ibid.). Bovenstaande elementen hebben dan ook een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van het persoonlijk conflict en dus ook op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees. Daarnaast kan de ernst van het conflict in vraag worden gesteld door uw verklaringen dat er lange tijd na jullie terugkeer niets gebeurde (CGVS, p.22). Jullie keerden in 1387 [2008/2009] terug naar Afghanistan en na een tijd raakte R. (...) hier ook van op de hoogte (CGVS, p.7, 21). Echter, gebeurde er pas een jaar voor de machtsovername iets (CGVS, p.22). Uw paternale oom en uw broer, R.K. (...), werden gedood en R. (...) zou hier verantwoordelijk voor zijn geweest (ibid.). Na hun dood gebeurde er weer lange tijd niets (ibid.). Pas na de machtsovername, op het moment dat alle mannen het huis vertaten hadden, kwam R. (...) naar uw huis en vroeg uw moeder waar de mannen waren (CGVS, p.22-23). Dit gebeurde één keer en R. (...) ging gewoon weg wanneer hij hoorde dat er geen mannen aanwezig waren (ibid.). Nadat ook uw moeder het huis verliet, zou hij nog een aantal keer zijn langs geweest, maar verder gebeurde er niets (ibid.). Het is niet aannemelijk dat R. (...), een sterke talibancommandant, wraak wilde nemen op heel uw familie voor de dood van zijn broer, maar zo lang geen actie ondernam en ook na de machtsovername enkel een aantal keer naar jullie huis kwam zonder dat dit enige gevolgen had (CGVS, p.6, 22-23). Aangezien hij wraak wilde nemen op uw hele familie is het ook niet aannemelijk dat hij uw moeder zomaar liet gaan. Daarenboven kon u ook de dood van uw broer en paternale oom niet aannemelijk maken. Zo zei u dat uw broer R.K. (...) bijna niet naar huis kwam en jullie hem gingen bezoeken in Jalalabad (CGVS, p.13). De reden hiervoor was dat het in Jalalabad vredevol was (ibid.). Echter, was uw broer op het moment dat hij gedood werd wel in jullie regio, samen met uw paternale oom, naar de markt op weg om boodschappen te doen (CGVS, p.21-22). Het is niet geloofwaardig dat hij zo'n risico zou nemen. De gevolgen van deze uitstap naar de markt waren dan ook catastrofaal (ibid.). Bovendien moet worden opgemerkt dat jullie zelf geen getuige waren van de aanval (CGVS, p.21-22). Het is een slager, waar uw vader mee bevriend was, die zei dat R. (...) ervoor verantwoordelijk was (ibid.). Hij kende R. (...) doordat hij, toevallig, in het district Khogyani vee aankocht (ibid.). U legde ook geen documenten voor die het overlijden van uw broer en paternale oom enigszins kunnen bevestigen (zie administratief dossier). Opnieuw hebben bovenvermelde elementen een negatief effect op de geloofwaardigheid van het conflict en op uw vluchtrelaas en vrees.”*

Door louter te stellen dat hij op een doorleefde wijze uitleg heeft gegeven over het conflict met R., weerlegt verzoeker deze motieven niet. Waar verzoeker stelt dat het onmogelijk is om een dergelijke, doorleefde uitleg te geven zonder de zaken meegemaakt te hebben, beperkt hij zich tot een loutere bewering die hij geenszins aannemelijk maakt. Hij werpt hiermee geen ander licht op voornoemde, pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Bovendien lijkt verzoeker er met zijn betoog aan voorbij te gaan dat uitgebreid wordt gemotiveerd waarom zijn verklaringen niet aannemelijk zijn. De Raad wijst er voorts op dat verzoeker zijn vrees concreet aannemelijk dient te maken. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan worden afgeleid uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees. Verzoeker toont met zijn betoog dat hij op doorleefde wijze heeft verteld over het conflict met R. niet aan dat de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende zijn om zijn verklaringen niet aannemelijk te achten.

Verzoeker betoogt dat verweerder stelt dat in zijn documenten vermeld staat dat hun terugkeer vrijwillig was en niet gedwongen, dat dit ook een negatieve invloed heeft op zijn geloofwaardigheid en dat verweerder ten onrechte dergelijke elementen tegen hem gebruikt.

De Raad merkt vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij terdege op de hoogte is van de inhoud en de herkomst van de documenten die hij zelf ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegt, *quod non in casu*. Nu verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn familie net omwille van het conflict met R. naar Pakistan verhuisde (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 5), acht de Raad het niet onredelijk van verweerder om, na te hebben gewezen op verzoekers verklaring dat zijn tante door R. werd gedood, dat R. zijn vader hiervan op de hoogte bracht en hem zei dat hij ook de rest van de familie niet zou sparen, te stellen dat het feit dat zijn familie toch besloot om na een aantal jaren terug te keren naar Afghanistan – verzoeker zei dat zij verplicht moesten terugkeren van de Pakistaanse overheid, terwijl in één van de documenten die hij hiervan voorlegde dan weer te lezen staat dat het om een vrijwillige terugkeer ging en nergens in de andere documenten in verband met hun terugkeer bevestigd wordt dat het om een verplichte terugkeer ging – een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van het persoonlijk conflict (met R.) en dus ook op de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas en vrees heeft. Door louter te stellen dat verweerder ten onrechte dergelijke elementen tegen hem gebruikt, maakt verzoeker dit geenszins concreet aannemelijk en werpt hij geen ander licht op voornoemde, pertinente motieven van de bestreden beslissing.

4.7.1.7. Waar verzoeker stelt dat R. zijn paternale oom en zijn broer vermoord heeft en dat verweerder dit over het hoofd heeft gezien, kan hij niet worden gevolgd. Immers wordt in de bestreden beslissing rekening gehouden met het overlijden van verzoekers paternale oom en broer doch gesteld dat de ernst van het conflict in vraag kan worden gesteld door verzoekers verklaringen dat er lange tijd na hun terugkeer niets gebeurde, dat zij in 1387 (2008/2009) naar Afghanistan terugkeerden en R. hier na een tijd ook van op de hoogte raakte, dat er echter pas een jaar voor de machtsovername iets gebeurde, dat verzoekers paternale oom en broer R.K. gedood werden en dat R. hiervoor verantwoordelijk zou zijn geweest, dat er na hun dood weer lange tijd niets gebeurde. Er wordt tevens gemotiveerd: *“Daarenboven kon u ook de dood van uw broer en paternale oom niet aannemelijk maken. Zo zei u dat uw broer R.K. (...) bijna niet naar huis kwam en jullie hem gingen bezoeken in Jalalabad (CGVS, p.13). De reden hiervoor was dat het in Jalalabad vredevol was (ibid.). Echter, was uw broer op het moment dat hij gedood werd wel in jullie regio, samen met uw paternale oom, naar de markt op weg om boodschappen te doen (CGVS, p.21-22). Het is niet geloofwaardig dat hij zo'n risico zou nemen. De gevolgen van deze uitstap naar de markt waren dan ook catastrofaal (ibid.). Bovendien moet worden opgemerkt dat jullie zelf geen getuige waren van de aanval (CGVS, p.21-22). Het is een slager, waar uw vader mee bevriend was, die zei dat R. (...) ervoor verantwoordelijk was (ibid.). Hij kende R. (...) doordat hij, toevallig, in het district Khogyani vee aankocht (ibid.). U legde ook geen documenten voor die het overlijden van uw broer en paternale oom enigszins kunnen bevestigen (zie administratief dossier). Opnieuw hebben bovenvermelde elementen een negatief effect op de geloofwaardigheid van het conflict en op uw vluchtrelaas en vrees.”*

Verzoeker stelt dat verweerder het vreemd vindt dat R. heel lang geen actie ondernomen heeft tegen zijn familie, dat hij niet gestraft mag worden omwille van de handelingen van R. De Raad wijst er echter op dat verzoeker verklaarde dat R. een talibancommandant is. Van een goed georganiseerde, terroristische organisatie als de taliban kan echter wel worden verwacht dat zij op een coherente en doordachte wijze tewerk gaan. Het is dan ook allerminst logisch dat R., een talibancommandant, wraak wilde nemen op heel verzoekers familie voor de dood van zijn broer, maar zo lang geen actie ondernam (verzoekers familie keerde terug naar Afghanistan in 2008/2009 en er gebeurde pas een jaar voor de machtsovername iets) en ook na de machtsovername enkel een aantal keer naar hun huis kwam zonder dat dit enige gevolgen had, dat aangezien hij wraak wilde nemen op verzoekers hele familie het dan ook niet aannemelijk is dat hij verzoekers moeder zomaar liet gaan. In zoverre een talibancommandant een dergelijk irrationeel gedragspatroon zou hebben vertoond, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker hiervoor een afdoende verklaring kan bieden, *quod non*. Met zijn betoog werpt verzoeker dan ook geen ander licht op voornoemde, pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Met het betoog dat als hij documenten neerlegt om de dood van zijn broer en paternale oom te bevestigen, verweerder zal stellen dat de Afghaanse documenten relatieve waarde hebben omdat ze door corruptie gemakkelijk te verkrijgen zijn, dat als hij geen documenten neerlegt, verweerder hem dat kwalijk neemt, dat de Raad ziet hoe onredelijk verweerder in dit geval is, werpt verzoeker geen ander licht op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker geen documenten voorlegde die het overlijden van zijn broer en paternale oom enigszins kunnen bevestigen. De Raad acht het niet onredelijk van verweerder om, na te hebben vastgesteld dat verzoeker de dood van zijn broer en paternale oom niet aannemelijk kon maken en dat hij ook geen documenten voorlegde die het overlijden van zijn broer en paternale oom enigszins

kunnen bevestigen, te stellen dat dit een negatief effect heeft op de geloofwaardigheid van het conflict met R. en op zijn vluchtrelaas en vrees.

4.7.1.8. Betreffende het motief *“Er moet ook nog worden opgemerkt dat u op Facebook contact heeft met een persoon die dezelfde naam heeft als uw broer R.K. (...) (zie administratief dossier). Deze persoon is ook afkomstig van de provincie Nangarhar in Afghanistan en verblijft daar momenteel (ibid.). Hij geeft aan recent afgestudeerd te zijn en nergens wordt er kennis gegeven dat hij lid zou geweest zijn van de lokale politie (ibid.). Deze persoon laat ook een bericht achter op uw profiel waarin hij u 'broer' noemt (ibid.). Ook u verwijst in een bericht naar hem als 'broer' (ibid.). Ondanks dat het niet bewezen kan worden dat het hier weldegelijk om uw broer R.K. (...) gaat, zorgt dit, in combinatie met bovenvermelde elementen, er wel voor dat er extra vraagtekens kunnen worden geplaatst bij uw verklaringen over het overlijden van uw broer en zijn werk.”*, stelt verzoeker dat hij niet begrijpt waarom verweerder zo'n nietszeggende argumenten tegen hem gebruikt, dat er duizenden personen met deze naam in Nangarhar zijn, dat iedereen in contacten elkaar broer noemt, dat het zelfs in België de gewoonte is bij de scholieren van “moslimse” origine, waar ze elkaar als broer aanspreken.

Dat verzoeker op facebook contact heeft met een persoon die dezelfde naam heeft als zijn broer, met name R.K.W., vindt steun in het administratief dossier. Verzoeker beperkt zich tot een loutere bewering dat er duizenden mensen met deze naam in Nangarhar zijn. Het loutere gegeven dat iedereen in contacten elkaar broer zou noemen en dat het zelfs in België de gewoonte zou zijn bij scholieren van “moslimse” origine om elkaar als broer aan te spreken, doet geen afbreuk aan het motief in de bestreden beslissing dat ondanks dat het niet bewezen kan worden dat het hier wel degelijk om zijn broer R.K. gaat, dit, in combinatie met bovenvermelde elementen, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.7., er wel voor zorgt dat er extra vraagtekens kunnen worden geplaatst bij verzoekers verklaringen over het overlijden van zijn broer en diens werk. Door louter voor te houden dat het nietszeggende argumenten zijn, werpt verzoeker geen ander licht op voornoemde motieven van de bestreden beslissing.

Wat er ook van zij, de Raad merkt op dat hij het voornoemd motief overtuigend acht. De overige motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.2., zijn voldoende determinerend om de vaststelling te schragen dat verzoeker er niet in slaagde zijn problemen met de taliban aannemelijk te maken. Verzoekers betoog inzake dit overtuigend motief werpt zodoende geen ander licht op de overige draagkrachtige motieven.

4.7.1.9. Verzoeker stelt dat hij stukken heeft neergelegd om het werk van zijn vader aan te tonen. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder hiermee rekening heeft gehouden, doch op goede gronden heeft geoordeeld: *“Verder legde u een kopie voor van de ALP-badge van uw vader (ibid.). Echter, verliep de badge op 19.05.1398 [10.08.2019] en kan ze uw verklaringen dat uw vader tot aan de machtsovername voor de lokale politie werkte dus niet bevestigen (CGVS, p.9). Uit de taskera van uw vader kan dan weer niet worden afgeleid wat zijn werk was (zie administratief dossier). Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende waarde bij de verklaringen. Ze compenseren uw beperkte verklaringen dus niet. Ook aan de foto's van uw vader kan geen bewijswaarde worden toegekend aangezien het om privé-foto's gaat. Deze kunnen door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Het CGVS kan uit de foto's ook nergens afleiden dat de persoon die u als uw vader aanduidde daadwerkelijk uw vader is. Er kan ook op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen. Bovenstaande heeft opnieuw een negatief effect op de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas en uw vrees.”*

Waar verzoeker stelt dat het feit dat deze badge tot augustus 2019 geldig was, geen reden mag zijn om aan dit werk te twifelen, merkt de Raad op dat nergens in de bestreden beslissing wordt gesteld dat aan het werk van verzoekers vader wordt getwijfeld omdat de voorgelegde badge tot augustus 2019 geldig was. Verweerder heeft in de bestreden beslissing echter wel op pertinente wijze gesteld dat de badge verliep op 10 augustus 2019 en ze dus verzoekers verklaringen dat zijn vader tot aan de machtsovername voor de lokale politie werkte niet kan bevestigen. Daar waar verzoeker betoogt dat de badge juist een indicatie is dat verzoekers vader bij ALP gewerkt heeft, merkt de Raad op dat verzoeker van de badge slechts een kopie heeft voorgelegd, die wegens de manipuleerbaarheid ervan door middel van allerhande knip- en plakwerk bewijswaarde ontbeert.

Verzoekers betoog dat iemand *“die een vals stuk maakt dat maakt hij een vals stuk”* om aan te tonen dat zijn vader tot de machtsovername gewerkt heeft en dat verweerder heeft nagelaten om de zaak vanuit die invalshoek te bekijken, doet geen afbreuk aan voornoemde motieven, minstens maakt verzoeker het tegendeel niet concreet aannemelijk. Verzoeker toont niet aan hoe voornoemde invalshoek tot een andere uitkomst in de bestreden beslissing had kunnen leiden. Hij toont immers niet aan dat valse stukken altijd door de persoon zelf die er gebruik van wenst te maken worden geproduceerd, noch dat een vals stuk altijd de correcte informatie die beoogd wordt, bevat.

Door louter voor te houden dat verweerder ten onrechte geen waarde hecht aan de voorgelegde foto's van zijn vader, slaagt verzoeker er niet om de motieven dat aan de foto's van zijn vader geen bewijswaarde kan worden toegekend aangezien het om privé-foto's gaat, dat deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond, dat het CGVS uit de foto's ook nergens kan afleiden dat de persoon die hij als zijn vader aanduidde daadwerkelijk zijn vader is en dat er ook op geen enkele manier kan worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen, te weerleggen of er een ander licht op te werpen.

4.7.1.10. Verzoeker stelt dat hij voldoende uitleg heeft gegeven over het werk van zijn broer en dat hij onmogelijk zaken kon verzinnen om verweerder van een antwoord te voorzien maar werpt met dit betoog geen ander licht op de pertinente motieven van de bestreden beslissing, waarin wordt gesteld:

"Zeker aangezien uw verklaringen over (het) werk [van R.K.] oppervlakkig bleven en u geen documenten in verband met zijn werk kon voorleggen. U kon niet zeggen wie zijn commandanten of collega's waren en bleef zeer vaag over de overheidsinstelling waar hij bij werkte (CGVS, p. 12). U kon enkel zeggen dat hij voor de normale politie werkte en dat uw vader voor de lokale politie werkte, wat niet hetzelfde is (ibid.). Nochtans, zei u bij de DVZ dan weer dat zowel uw vader als R.K. (...) bij de lokale politie werkten (CGVS-vragenlijst, punt 5, d.d. 09.03.2023). Over de inhoud van zijn werk, kon u enkel zeggen dat hij operaties uitvoerde (CGVS, p.12). Hierdoor kon u zijn werk niet aannemelijk maken. Er kon verwacht worden dat u beter op de hoogte was aangezien zijn werk één van de redenen was waardoor u het land moest verlaten (CGVS, p.21). Daarnaast hebt u ook nog steeds contact met uw vader en moeder (CGVS, p.19-20). U had dus de kans om beter op de hoogte te zijn. Ook uw verklaring voor het ontbreken van zijn werkdocumenten was niet geloofwaardig (CGVS, p.18). U zei dat uw moeder alle documenten van uw vader en broers bijhield, maar dat bepaalde documenten verloren gingen (CGVS, p.17-18). U kon niet zeggen hoe of waarom ze kwijt raakten (ibid.). (...)

Vervolgens was ook het profiel van uw broer A.W. (...) niet aannemelijk. Zo stelde u dat hij geen rang had ondanks dat uit uw verklaringen kon worden afgeleid dat hij voor de luchtmacht werkte en het dus zeer waarschijnlijk is dat hij wel een rang had (CGVS, p.14-15). Later werd er u hier opnieuw naar gevraagd en zei u dat u niet wist wat zijn rang was (CGVS, p.19). Zelf kon u ook niet zeggen voor wie uw broer precies werkte (CGVS, p.15). U was ook niet op de hoogte van wie de commandanten en collega's van uw broer waren (ibid.). U zei dat u geen goede informatie over zijn werk had, maar kon wel zeggen dat hij een training volgde en dat hij in verschillende basissen gestationeerd was (ibid.). Verder kon u ook foto's van hem voorleggen en had u contact met hem terwijl hij op zijn werk was (CGVS, p.16). Het is vreemd dat u van bepaalde zaken wel op de hoogte was, maar tegelijkertijd geen basisinformatie kon geven zoals zijn rang en werkgever. Over de foto's die u van hem voorlegde kon u ook niet veel vertellen (CGVS, p.17). Bovendien kan er uit de foto's niet worden opgemaakt of de persoon die u als uw broer aanduidde, wel degelijk uw broer is. Daarnaast kan op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen. Verder moet nogmaals worden benadrukt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Naast de foto's legde u geen documenten voor die uw verklaringen in verband met het werk van A.W. (...) konden ondersteunen (zie administratief dossier). Opnieuw is het merkwaardig dat u wel over documenten van uw vader en zelfs van uw paternale neef A. (...) beschikte, maar geen documenten van uw eigen broers had (zie administratief dossier). Zoals eerder al werd aangehaald, was uw verklaring voor het ontbreken van de werkdocumenten van uw broers niet geloofwaardig (CGVS, p. 17-18)."

De Raad merkt op dat van verzoeker niet wordt verwacht dat hij zaken zou verzinnen om verweerder van een antwoord te voorzien. De Raad benadrukt echter dat de werkzaamheden van verzoekers familieleden bij de overheid, die samen met de persoonlijke problemen met R. hebben geleid tot de vervolgingsfeiten, de kern van zijn asielrelaas uitmaken. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid omwille van onder meer de werkzaamheden van zijn broers R.K. en A.W. in Afghanistan en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij zeker de essentiële elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Daarnaast kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht worden dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent zijn problemen en de oorsprong en reden ervan, met name onder meer de tewerkstelling van zijn broers R.K. en A.W. In casu kan niet blijken dat verzoeker, die nog steeds contact heeft met zijn moeder in Afghanistan en met zijn vader in Iran (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 19-20) de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen omtrent de werkzaamheden van zijn broers R.K. en A.W.

Waar verzoeker stelt dat hij een foto van zijn broer tijdens zijn werk heeft voorgelegd en verweerder hiermee ten onrechte geen rekening heeft gehouden, kan hij niet worden gevolgd. Immers blijkt uit voornoemde motieven van de bestreden beslissing dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de voorgelegde foto's, doch op pertinente wijze heeft gesteld dat verzoeker over de foto's die hij van zijn broer voorlegde ook niet veel kon vertellen, dat er bovendien uit de foto's niet kan worden opgemaakt of de persoon die hij als zijn broer aanduidde, wel degelijk zijn broer is, dat daarnaast op geen enkele manier kan worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's werden genomen, dat verder nogmaals moet worden benadrukt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Verzoeker weerlegt deze pertinente motieven van de bestreden beslissing niet.

4.7.1.11. Waar verzoeker stelt dat verweerder hem kwalijk neemt dat hij over documenten van zijn vader beschikte maar van zijn broers niet, merkt de Raad op dat verweerder hem het ontbreken van documenten niet zo zeer kwalijk neemt maar op pertinente wijze vaststelt dat de verklaring voor het ontbreken van de werkdocumenten niet geloofwaardig was, dat verzoeker zei dat zijn moeder alle documenten van zijn vader en broers bijhield, maar dat bepaalde documenten verloren gingen, dat hij niet kon zeggen hoe of waarom ze kwijt raakten.

Verzoeker betoogt dat als verweerder zo een belang hecht aan de documenten, de voorgelegde documenten van zijn vader dan voldoende moeten zijn om tot de conclusie te komen dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan. Hij laat echter na concreet toe te lichten waarom uit de voorgelegde kopie van een ALP-badge van zijn vader, een kopie van de taskara van zijn vader en enkele foto's, die verweerder op goede gronden, zoals hierboven uiteengezet, onvoldoende acht om het profiel van verzoekers vader als lid van de lokale politie aannemelijk te maken, alsnog kan afgeleid worden dat verzoekers leven in gevaar is in Afghanistan. Zijn betoog is dan ook niet dienstig.

Verzoeker stelt dat verweerder het zijn gewoonte gemaakt heeft dat als hij geen documenten neerlegt, het hem kwalijk genomen wordt genomen, dat als hij wel documenten neerlegt, hij stelt dat documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan, maar werpt met dit betoog geen ander licht op de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.2.

4.7.1.12. Verzoeker stelt dat in zijn familie meerdere familieleden voor de gewapende macht in het vorige regime gewerkt hebben en dat dit ruim voldoende is om tot de conclusie te komen dat zijn familie in de negatieve aandacht staat van de taliban.

In de bestreden beslissing wordt echter op goede gronden gesteld dat verzoeker het werk van R.K. niet aannemelijk kon maken, dat hij verder ook het profiel van zijn vader als lid van de lokale politie niet aannemelijk kon maken, dat ook het profiel van zijn broer A.W. niet aannemelijk was, hetgeen hij door louter zijn op het CGVS afgelegde verklaring dat meerdere familieleden voor de gewapende macht in het vorige regime gewerkt hebben, te herhalen, geenszins weerlegt. Nu hij het profiel van zijn vader en broers niet aannemelijk maakt, wordt evenmin aannemelijk gemaakt dat zijn familie door hun vermeende profielen in de negatieve aandacht van de taliban staat.

Betreffende het profiel van zijn paternale oom en neven wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat het niet geloofwaardig is dat hij problemen zou kennen omwille van het werk van verdere familieleden, zoals zijn paternale neven en paternale oom. Verzoeker werpt met voornoemd betoog geen ander licht op deze pertinente vaststelling.

Verweerder heeft tevens op goede gronden gesteld dat verzoeker de problematische situatie waarin zijn paternale neven, oom, broers en vader zich bevonden niet aantoonde doordat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Door louter te stellen dat in zijn familie meerdere familieleden voor de gewapende macht in het vorige regime gewerkt hebben en dat dit ruim voldoende is om tot de conclusie te komen dat zijn familie in de negatieve aandacht staat van de taliban, blijkt verzoeker het oneens te zijn met deze motieven, doch slaagt hij er niet in om deze te weerleggen of er een ander licht op te werpen.

4.7.1.13. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift nog op de aanwezigheid van Daesh in de provincie Nangarhar. Er blijkt niet dat de aanwezigheid van Daesh in de provincie Nangarhar in de bestreden beslissing wordt ontkend. Verzoeker licht niet toe op welke wijze verweerder gehouden was hiermee rekening te houden bij het nemen van de bestreden beslissing.

4.7.1.14. Verzoeker betoogt dat verweerder nagelaten heeft rekening te houden met zijn profiel, met het feit dat hij een familielid is van personen die voor de vorige regering bij de gewapende macht gewerkt hebben. Uit de motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.2., blijkt echter dat verweerder

wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers verklaring dat hij een familielid is van personen die voor de vorige regering bij de gewapende macht gewerkt hebben. Zijn betoog is dan ook niet dienstig.

Door louter te verwijzen naar krantenartikelen waaruit blijkt dat familieleden van dergelijke profielen in specifieke gevallen werden vervolgd en te betogen dat familieleden van 'dergelijke personen' in de laatste maanden vaak gefolterd worden en vermoord worden, werpt verzoeker geen ander licht op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij het werk van R.K. niet aannemelijk kon maken, dat hij verder ook het profiel van zijn vader als lid van de lokale politie niet aannemelijk kon maken, dat ook het profiel van zijn broer A.W. niet aannemelijk was, dat het niet geloofwaardig is dat hij problemen zou kennen omwille van het werk van verdere familieleden, zoals zijn paternale neven en paternale oom, dat hij bovendien de problematische situatie waarin zijn paternale neven, oom, broers en vader zich bevonden niet aantoonde doordat hij ongeloofwaardige verklaringen aflegde, dat hij daarboven zei dat niemand bedreigd werd en dat hij ook de dood van zijn paternale oom niet aannemelijk kon maken, dat er bovendien, doordat hij het persoonlijk conflict met R. niet aannemelijk kon maken, ook vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de reden waarom zijn paternale oom, paternale neven, zijn vader en broers zich bij de overheid aansloten, dat hij namelijk verklaarde dat dit een gevolg was van het conflict. Verzoeker dient zijn voorgehouden vrees voor vervolging omwille van het profiel van zijn vader, broers, paternale oom en neven en omwille van het persoonlijk conflict met R. *in concreto* aannemelijk te maken, doch blijft daartoe, mede gelet op de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.2, in gebreke.

4.7.1.15. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7.1.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker, kan hij ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.7.2. Betreffende de vrees wegens (gepercipieerde) verwestering

4.7.2.1. Verzoeker wijst op de "*wijziging van de veiligheidssituatie in Afghanistan en de invloed ervan op de terugkeerders van uit Europa*" en op de "*situatie van terugkeerders en de uitspraak van de hoogste religieuze leider van Taliban over de terugkeerders*". Hij stelt dat zijn denkwijze voldoende is om hem in gevaar te brengen bij terugkeer naar Afghanistan, dat in een ander arrest van de Raad in een dossier van een andere cliënt van zijn raadsman staat dat de taliban weten dat alle asielverhalen van de Afghaanse asielzoekers tegen de taliban zijn, dat de hoogste leider van de taliban het belang benadrukte om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen te verzinnen tegen de islam en het islamitisch systeem om asiel te bekomen, dat dit ook werd overgenomen in arrest nr. 290 024 van de Raad van 8 juni 2023. Hij verwijst naar een rapport van DRC over "*Marginalised groups*" en stelt dat dit ook werd bevestigd door een arrest van de Raad.

In zijn aanvullende nota van 19 september 2024 verwijst verzoeker naar een artikel van InfoMigrants "*Un porte-parole taliban affirme que les Afghans expulsés d'Europe seront "traduits en justice"*" van 31 augustus 2021. Hij stelt dat de woordvoerder van de taliban heeft verteld dat deze Afghanen bij hun terugkeer moeten veroordeeld worden.

4.7.2.2. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het

belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een '*mahram*'. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november

2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door controleurs van de MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, *Afghanistan, Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 waarnaar wordt verwezen in de EUAA *Afghanistan targeting of individuals* van augustus 2022 en in de EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook van personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80,

116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, *Afghanistan, Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Zoals verzoeker in zijn verzoekschrift stelt, benadrukt de opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld,

waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder in de bestreden beslissing verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 21 en 72-79 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 96-100). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota van 19 september 2024 stelt dat de woordvoerder van de taliban, Zabiullah Mojahid, verteld heeft dat Afghanen bij hun terugkeer veroordeeld moet worden, en hierop nogmaals uitdrukkelijk wijst ter terechtzitting, merkt de Raad op dat verzoeker voor deze verklaring verwijst, met vermelding van de weblink, naar een artikel van InfoMigrants “*Un porte-parole taliban affirme que les Afghans expulsés d'Europe seront "traduits en justice"*” van 31 augustus 2021. Uit dit artikel blijkt dat deze verklaring van Zabiullah Mojahid geschiedde ten aanzien van de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung. In dit artikel wordt eveneens de weblink opgenomen van het desbetreffende artikel uit de voormelde Oostenrijkse krant. Uit dit laatstgenoemde artikel blijkt dat de stelling dat de woordvoerder van de taliban, Zabiullah Mojahid, verteld heeft dat Afghanen bij hun terugkeer veroordeeld moeten worden, gebaseerd is op één passage in één interview in de Oostenrijkse krant Kronen Zeitung waaruit bezwaarlijk kan worden afgeleid dat in de praktijk en *in concreto* vervolging zou bestaan ten aanzien van alle terugkeerders. Bovendien dient te worden gewezen op de precieze inhoud van het gesprek en op de bijzondere context ervan, waarbij de journalist in het kader van een aantal gevallen van zware misdrijven waarbij in Oostenrijk verblijvende Afghanen betrokken waren, aan talibanwoordvoerder Zabiullah Mujahid de vraag stelde: “*Würde Ihre Regierung afghanische Staatsbürger, wenn sie in Deutschland und Österreich nicht asylberechtigt sind und vielleicht noch straffällig geworden sind, zurücknehmen?*” en deze antwoordt: “*Ja. Sie würden einem Gericht vorgestellt werden. Das Gericht muss entscheiden, wie es mit ihnen weitergeht.*” (“Zou uw regering Afghaanse staatsburgers, als zij in Duitsland en Oostenrijk geen recht hebben op asiel en mogelijks strafbare feiten hebben gepleegd, terugnemen?” “Ja, ze worden voor de rechtbank gebracht. De rechtbank moet beslissen hoe het met hen verder gaat.”) Dat met deze passage wordt verwezen naar elke Afghaanse terugkeerder, ook hij die geen criminele feiten heeft gepleegd, is allerminst duidelijk.

4.7.2.3. In de bestreden beslissing overweegt het CGVS betreffende verzoeker:

“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

4.7.2.4. Bij zijn aanvullende nota van 19 september 2024 voegt verzoeker de volgende stukken:

- een arbeidsovereenkomst, waaruit blijkt dat verzoeker in de periode tussen 9 september 2024 en 9 oktober 2024 deeltijds tewerkgesteld was en dat zijn voornaamste taak die van keukenjongen was;
- twee foto's waarop verzoeker al werkend in een keuken staat afgebeeld.

Verzoeker maakt in zijn aanvullende nota van 19 september 2024 ook gewag van een 'schoolbewijs' doch voegt geen dergelijk bewijs toe, minstens verduidelijkt hij niet wat dit 'schoolbewijs' inhoudt.

Hij stelt dat hij met deze stukken wenst aan te tonen dat hij vervolging vreest in het land van herkomst, dat hij eveneens wenst aan te tonen dat hij verwesterd is en dat hij wenst aan te tonen dat hij vervolging vreest door zijn lang verblijf in Europa en zijn verwestering.

4.7.2.5. De Raad wijst er vooreerst op dat het louter hebben verbleven in een westers land – en de eventueel door tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden – in beginsel geen afdoende reden is om een beschermingsnood aannemelijk te maken. Het komt aan verzoeker toe om aan te tonen waarom dit verblijf en de eventueel daarmee gepaard gaande levensstijl, hem in dermate negatieve aandacht van de taliban brengen, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Tevens komt het aan verzoeker toe om *in concreto* uiteen te zetten waarom het verblijf, de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden, ertoe zouden leiden dat hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden gevisieerd/vervolgd.

4.7.2.6. De Raad wijst erop dat verzoeker een volwassen man is die blijkens de beslissing van de Dienst Voogdij van 3 januari 2023 op dat ogenblik 20,8 jaar oud is (met een standaarddeviatie van 1,7 jaar). Blijkens zijn verklaringen is verzoeker “*wanneer de val gebeurde*” uit Afghanistan vertrokken (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 22). Verzoeker was bij zijn vertrek uit Afghanistan dan ook meerderjarig of, indien uitgegaan wordt van de minimumleeftijd van 19,1 jaar die kan blijken uit het leeftijdsonderzoek in januari 2023, bijna meerderjarig.

In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer verzoeker tot het ogenblik dat hij (bijna) meerderjarig was in Afghanistan heeft verbleven alwaar hij tot de zevende graad naar school ging en koranlessen volgde (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7), waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker inmiddels bijna 2 jaar in België verblijft, kan niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. De duur van zijn verblijf in België sinds 23 november 2022, *in casu* bijna 2 jaar, is dermate kort dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij nog contact heeft met zijn moeder in Afghanistan (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 20) en bij wie hij zich desgevallend kan informeren omtrent de huidige geldende regels en normen. Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker verklaarde soennitisch moslim te zijn (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 7). Ook kan vastgesteld worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou.

Betreffende de voorgelegde arbeidsovereenkomst van bepaalde duur en de voorgelegde foto's in dit verband, merkt de Raad op dat een tewerkstelling niet aantoont dat verzoeker dermate is verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Deze stukken tonen immers geenszins een daadwerkelijke verwestering aan, *i.e.* een internaliseren van westerse waarden en normen, noch kan zijn tewerkstelling op afdoende wijze een toegeschreven verwestering aannemelijk maken.

Verzoeker, die simpelweg verwijst naar het feit dat hij jaren in België heeft gewoond en zijn tewerkstelling in België, maakt niet aannemelijk dat zijn levenswijze bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Verzoeker geeft, behalve zijn verwijzing naar zijn tewerkstelling en zijn bewering dat hij in België geïntegreerd is, geen enkele concrete invulling aan zijn zelf ingeroepen verwestering. Hij is aldus niet in staat om *in concreto* aan te tonen dat in zijn hoofd sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als niet-conformerend aan de aldaar heersende waarden en normen én omwille daarvan zal worden gevisieerd/vervolgd.

De uiteenzetting van verzoekers vermeende verwestering is te summier en te beperkt en mist bovendien de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken. Het komt hierbij niet aan de Raad om te gissen naar bepaalde gedragingen die verzoeker zich al dan niet zou hebben eigen gemaakt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijken ook geen andere concrete elementen op grond waarvan zou kunnen worden besloten dat verzoeker zich door zijn verblijf van bijna 2 jaar in België fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofd zou kunnen worden vastgesteld.

Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofd sprake is van een gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

4.7.2.7. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie *supra*). Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban. Daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de beweerde problemen met de taliban, kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. De Raad herhaalt dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, die verwijst naar de EASO “*COI query Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann). Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofd sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade. Hierbij dient te worden herhaald dat verzoeker nog steeds contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende familieleden.

Hierboven werd reeds gesteld dat uit de landeninformatie niet volgt dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Hij brengt ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Gelet op wat voorafgaat brengt verzoeker in het kader van zijn verzoek geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in Europa.

4.7.2.8. Waar verzoeker in zijn aanvullende nota van 19 september 2024 verwijst naar arrest nr. 290 024 van de Raad van 8 juni 2023, stelt dat dit volledig van toepassing is op zijn situatie en meent dat het argument dat arresten in continentale rechtssystemen geen precedentenwerking hebben niet dienstig kan ingeroepen worden daar dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban, kan hij niet gevolgd worden. Nog los van het feit dat het desbetreffende dossier wel degelijk over een individu gaat, ziet de Raad niet in waarom er niet zou op kunnen op gewezen worden dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Daarnaast kan verzoeker geenszins dienstig laten uitschijnen dat uit het voormelde arrest zou blijken dat het niet gaat over het individu en dat alle Afghanen gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban. In het voormelde arrest wordt immers onder meer uitdrukkelijk gesteld “*Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.*” en “*Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.*” Door in zijn verzoekschrift louter voor te houden dat het gaat over een dossier van een Afghaan die net als hij jaren in België gewoond heeft, toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. Het betoog dat verweerder in dat arrest niet in cassatie is gegaan en deze vaststellingen daarom een vaststaand feit werden, is dan ook niet dienstig. Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan welk belang hij heeft bij het betoog dat hij geen andere keuze heeft dan de Raad uitdrukkelijk te vragen om onderhavige zaak te laten behandelen door dezelfde rechter als in de zaak met arrest nr. 290 024 van 8 juni 2023.

4.7.2.9. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

4.7.3. Betreffende de socio-economische en humanitaire situatie

4.7.3.1. Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip ‘ernstige schade’ in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C- 465/07, Elgafaji, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet

noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C- 542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend worden veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan worden veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.7.3.2. Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en in zijn aanvullende nota van 19 september 2024 naar een artikel van Stockholm Khaama "*Swedish Committee halts activities in Afghanistan amid rising pressure*" van 17 maart 2024 en naar een UNAMA "*Report on Afghanistan*" van maart 2024. Verzoeker betoogt dat de taliban 2,5 jaar aan de macht zijn en ze zelfs op 15 maart 2023 The Swedish Committee hebben weggejaagd uit Afghanistan alsook dat uit het verslag van UNAMA blijkt dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is, vooral nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft. De Raad wijst erop dat verzoeker het risico om in een situatie van verregaande deprivatie terecht te komen, *in concreto* aannemelijk moet maken. Er mag immers van hem worden verwacht dat hij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar Afghanistan. Dit is echter door het louter verwijzen naar bovenvermeld artikel en rapport, *in casu* niet het geval.

4.7.3.3. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hij toont dit evenmin aan door te wijzen op het feit dat hij zal terugkeren na een verblijf in Europa.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder, zus, jongere broer en maternale oom nog in Afghanistan verblijven (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4, 20). Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker nog één keer per week contact heeft met zijn moeder via de telefoon van zijn maternale oom (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 20).

Betreffende zijn verwijzing naar het feit dat hij zal terugkeren na een verblijf in Europa, wijst de Raad er ook nog op dat uit wat voorafgaat is gebleken dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

4.7.3.4. Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM valt *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.7.4. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend. Het betoog van verzoeker en de door hem aangebrachte landeninformatie kan niet anders doen besluiten.

4.7.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

4.8.1. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

4.8.2. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevinden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als 'verminderd' en 'beperkt'. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november

2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als 'meest actieve groep' tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als 'veel minder actief dan in 2022' (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023 (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 113; EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de facto* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de facto* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als 'explosies/geweld op afstand'. In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('*Explosive remnants*') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als 'gevechten', 33 als 'explosies/geweld op afstand' en 105 als 'geweld tegen burgers' (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van 'minstens' 17 doden en 'tientallen' gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6).

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 41 en EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Deze beoordeling vindt steun in de *Country Guidance*:

Afghanistan van mei 2024, die gebaseerd is op actuele landeninformatie zoals opgenomen in de EUAA, *Afghanistan Country Focus* van december 2023 en de EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments* van 2 februari 2024.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024.

4.8.3. Verzoeker brengt *in casu* geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

4.8.4. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.11. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER